

**LIETUVOS BANKO
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR IF P&C INSURANCE AS GINČO NAGRINĖJIMO**

2025-07-14 Nr. 429-150
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir IF P&C Insurance AS, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas su draudiku sudarė savanorišką transporto priemonių draudimo (Kasko) sutartį (draudimo liudijimo Nr. (*duomenys neskelbtini*)), kuria draudiko parengtų Kasko draudimo taisyklių Nr. TTP-20231¹ (toliau – Taisyklės) pagrindu nuo 2025 m. sausio 1 d. iki 2025 m. gruodžio 31 d. buvo apdrausti pareiškėjo turtiniai interesai, susiję su automobiliu Volvo XC70 (valst. Nr. (*duomenys neskelbtini*)) (toliau – Kasko sutartis).

2025 m. sausio 25 d. pareiškėjas informavo draudiką apie nutikusį įvykį: vengdamas susidūrimo su į priešpriešinę eismo juostą išvažiavusiu kitu automobiliu, pareiškėjas pasuko į dešinę, tačiau ant kelkraščio užvažiavęs automobilis tapo nevaldomas ir nuslydo į medį. Pareiškėjas draudikui taip pat nurodė, kad kaltininkas kliudė automobilio kairę pusę ir, pildydamas pranešimą, pažymėjo, kad nori piniginės kompensacijos (draudimo išmokos pinigais). Gautos informacijos pagrindu draudikas pradėjo žalos administravimą pagal Kasko sutartį: gavo nuotraukas iš eismo įvykio vietos, policijos pažymą apie eismo įvykį ir kt.

2025 m. vasario 12 d. draudikas specialia kompiuterine programa *Audatex* parengė automobilio remonto darbų sąmatą, pagal kurią su įvykiu susijusių apgadinimų remonto kaina be PVM (pritaikius išskaitymą už dalių būklės pagerinimą) sudarė 9 284,34 Eur (su PVM – 11 234,05 Eur). Tą pačią dieną draudiko ekspertas apskaičiavo automobilio rinkos vertę prieš įvykį. Remdamasis tuo, kad per vieną metų laikotarpį buvo parduotas vienas analogiškų savybių automobilis ir tai buvo pareiškėjo automobilis, ekspertas konstatavo, kad automobilio rinkos vertė prieš įvykį – 7 100 Eur (6 900 Eur automobilio įsigijimo kaina² + 200 Eur iki įvykio atliktų remonto darbų kaina). Taip pat 2025 m. vasario 12 d. UAB „Eksporto vystymo grupė“ automobilių aukcione internete www.evgauto.lt buvo nustatyta automobilio likučių vertė – didžiausia pasiūlyta apgadinto automobilio įsigijimo suma siekė 2 813 Eur.

2025 m. vasario 14 d. draudiko ekspertas raštu informavo pareiškėją apie tai, kad automobilio remonto kaina viršija jo rinkos vertės ir likutinės vertės skirtumą, todėl automobilio remontas yra netikslingas. Draudikas taip pat informavo, kad tokiu atveju nuostolis apskaičiuojamas iš automobilio rinkos vertės įvykio dieną atėmus automobilio likutinę vertę ir kitas taikomas išskaitas ir kad pareiškėjui bus išmokėta 3 199,70 Eur³ draudimo išmoka.

Pareiškėjas su draudiko nustatyta automobilio rinkos verte nesutiko, teigė, kad tokios komplektacijos ir būklės automobilių vertė daug didesnė, nurodė manęs, kad draudikas automobilio vertę nepagrįstai nustatė pagal seną skelbimą, nes draudžiamojo įvykio atveju turi būti apskaičiuojama įvykio dieną buvusi automobilio rinkos vertė. Pareiškėjas teigė, kad automobilis buvo daug geresnės, nei įprasta tokios ridos automobiliui, būklės ir teikė kitų automobilių skelbimų duomenis. Jie, pasak pareiškėjo, patvirtina, kad tokios pačios arba

¹ Galiojančių nuo 2023 m. rugsėjo 1 d.

² Automobilį pareiškėjas įsigijo 2024 m. gruodžio 23 d. už 6 900 Eur Transporto priemonės pirkimo–pardavimo sutarties pagrindu.

³ 7 100 Eur (automobilio rinkos vertė prieš eismo įvykį) – 2 813 Eur (likutinė vertė) – 150 Eur (draudimo liudijime numatyta išskaita) – 937,30 Eur (pagal Kasko sutartį mokėtinos įmokos).

panašios komplektacijos automobilių kaina viršija nustatytą draudiko.

Draudiko ekspertas, atsakydamas pareiškėjui, paaiškino, kad automobilio rinkos vertė buvo nustatyta pagal automobilio įsigijimo dokumentus ir toks sprendimas buvo priimtas todėl, kad: 1) rinkoje šiuo metu nėra analogiškų automobilių; 2) pareiškėjo automobilio rida išskirtinai didelė ir todėl, draudiko vertinimu, jo lyginimas su daugiau nei du kartus mažesnę ridą turinčiais automobiliais yra neteisingas; 3) prieš automobilį apdraudžiant jau buvo apgadinta jo priekinė dalis ir galinė dalis, taip pat dešinė pusė; 4) pareiškėjui automobilį pardavęs asmuo draudikui paaiškino, kad automobilį bandė parduoti už 9 000 Eur ir už 8 000 Eur, tačiau nesėkmingai, tik sumažinus skelbimo kainą iki 7 150 Eur automobilį pavyko parduoti (tai, draudiko vertinimu, rodo, kad automobilio rinkos vertė atitinka pardavimo kainą).

Pareiškėjas paaiškino vis tiek nesutinkąs su draudiko pasirinktu automobilio rinkos vertės nustatymo metodu ir dar kartą nurodė, kad automobilio rinkos vertė turi būti nustatyta ne pagal jo įsigijimo kainą, o tokia, kokia buvo įvykio dieną, teikė kitus nesutikimo su draudiko skaičiavimais motyvus. Draudiko ekspertas pasiteiravo pareiškėjo, kokia, jo nuomone, turėtų būti automobilio rinkos vertė, ir susitarė, kad pareiškėjas savo iniciatyva atliks skaičiavimus ir apie juos informuos draudiką. Pareiškėjas, savo ruožtu, atliko rinkos analizę, nurodė, kad automobilio kaina rinkoje yra didesnė, nei nustatė draudikas, ir pasiūlė draudikui dar kartą įvertinti automobilio rinkos vertę pagal Kasko sutarties sąlygas.

2025 m. vasario 19 d. draudiko ekspertas atliko pakartotinius automobilio rinkos vertės prieš įvykį skaičiavimus. Pasak eksperto, artimiausios pareiškėjo automobiliui specifikacijos variklį turinčių automobilių vidutinė rinkos vertė, įvertinus skelbimus portale www.autoplius.lt 6 mėnesių iki eismo įvykio laikotarpiu, yra 13 800 Eur. Šiai vertei pritaikius –23,5 proc. koeficientą⁴ dėl lyginamųjų objektų ridos (vidutinė 293 533 km) ir pareiškėjo automobilio ridos (550 676 km) skirtumo, taip pat įvertinus prieš įvykį buvusių ir nepašalintų defektų remonto kainą (3 592,01 Eur be PVM)⁵, yra 6 964,99 Eur arba apie 7 000 Eur.

2025 m. vasario 19–21 d. tarp pareiškėjo ir draudiko eksperto toliau vyko el. susirašinėjimas automobilio rinkos vertės nustatymo klausimais. Draudikas informavo pareiškėją apie tai, kad, perskaičiavus rinkos vertę pagal pareiškėjo automobiliui artimiausias variklio specifikacijas turinčių tokios paties modelio automobilio skelbimus, apskaičiuojama apie 7 000 Eur rinkos vertė, tai, pasak draudiko, patvirtina, kad iš pradžių apskaičiuota 7 100 Eur vertė atspindi automobilio rinkos vertę. Su draudiko skaičiavimais pareiškėjas ir toliau kategoriškai nesutiko, prašė juos detalizuoti, kėlė abejones dėl draudiko nurodytų iki įvykio buvusių defektų vertinimo, teigė, kad draudikas negali mažinti rinkos vertės dėl neesminių ir su natūraliu nusidėvėjimu susijusių automobilio apgadinimų, be to, taiko per dideles nusidėvėjimo korekcijas. Pareiškėjas teigė, kad analogiško ar panašaus automobilio kaina, įvertinus www.autoplius.lt ir www.mobile.de skelbimus būtų 20 963 Eur, nors skelbimuose minimų automobilių vidutinė rida yra 185 689 km, jo automobilio vertė, net ir pritaikius nusidėvėjimą, tikrai nėra 7 000 Eur.

2025 m. vasario 21 d. draudikas pateikė pareiškėjui atsakymą į gautas pretenzijas ir nurodė, kad nuostolių apskaičiavimo tvarka yra aiškiai aptarta Taisyklėse bei draudimo liudijime: rinkos vertė nustatoma atsižvelgiant į pinigų sumą, už kurią automobilis gali būti parduotas tinkamai jį pateikus rinkai Lietuvoje ir sudarius tiesioginį sandorį tarp norinčių parduoti ir pirkti asmenų. Užsienio skelbimų portalų kainos, pasak draudiko, paprastai neatspindi vietinės rinkos situacijos, nes skiriasi automobilių registravimo, eksploatacijos bei techninės priežiūros sąlygos. Draudikas taip pat nurodė, kad su eismo įvykiu nesusiję ir anksčiau atsiradę automobilio defektai nėra smulkūs ir nelaikytini atsiradusiais dėl natūralaus nusidėvėjimo, sugadintas detales reikia keisti arba remontuoti ir dažyti. Draudikas nurodė sprendimo nekeisiant ir išmokėsiąs 3 199,70 Eur draudimo išmoką.

Pareiškėjas toliau reiškė nesutikimą su draudiko skaičiavimais, teigė, kad senus defektus galima suremontuoti daug pigiau, taikant kitokią remonto technologiją (pavyzdžiui, tam tikras dalis dažant, o ne keičiant, arba pakeičiant tik tam tikrus dalies elementus ir pan.), be to, draudikas nepagrindė, kad lyginamieji objektai neturėjo panašių defektų. Draudikas, savo ruožtu, laikėsi pozicijos, kad remonto kaina buvo nustatyta remiantis automobilių Volvo gamintojo nustatyta remonto technologija ir jo nurodytomis dalių kainomis, taip pat teigė, kad

⁴ Apskaičiuotą pagal Lietuvos vertintojų rūmų pateikiamus duomenis, atsižvelgiant į vertinamos transporto priemonės ir lyginamųjų objektų faktinės ridos skirtumą.

⁵ 2025 m. vasario 18 d. draudikas parengė prieš eismo įvykį buvusių automobilio defektų remonto sąmatą, ji buvo pateikta pareiškėjui kartu su informacija apie pakartotinį rinkos vertės nustatymą.

draudiko parinktuose skelbimuose nėra matomų žymių automobilių sugadinimų, todėl manyti, kad palyginamieji objektai turi kokių nors esminių defektų, turinčių įtakos automobilio rinkos vertei, nėra pagrindo. Be to, pasak draudiko, realūs sandoriai paprastai sudaromi, taikant apie 5 proc. mažesnę, nei nurodyta skelbimuose, kainą, tačiau šio aspekto draudikas nevertino ir rinkos vertės nemažino.

Nepavykus pasiekti kompromiso, draudikas taip pat kreipėsi į turto vertinimo paslaugas teikiančią UAB „Varlita“, šios vertintojas 2025 m. kovo 12 d. parengė Vertinimo ataskaitą VER4637 (toliau – Ataskaita). Ataskaitoje nustatyta, kad automobilio rinkos vertė prieš apgadinimą buvo 7 200 Eur, t. y. 100 Eur didesnė, nei nustatyta draudiko. Vadovaudamasis Ataskaita, draudikas priėmė sprendimą išmokėti papildomą 100 Eur draudimo išmoką.

Pareiškėjas su draudiko sprendimu vis tiek nesutiko ir kreipėsi į Lietuvos banką, prašydamas išnagrinėti kilusį ginčą dėl automobilio rinkos vertės. Pasak pareiškėjo, draudikas nustatė ne automobilio vertę įvykio dieną, kaip priklauso pagal Kasko sutartį, o remdamasis automobilio įsigijimo dokumentais (pirkimo–pardavimo sutartimi). Pareiškėjo teigimu, rinkoje net 1–3 metais senesni bei prastesnės komplektacijos automobiliai yra parduodami keletą kartų brangiau. Kreipimesi taip pat teigiama, kad draudikas nepagrįstai padidino senų defektų šalinimo sąnaudas, įtraukdamas natūraliai nusidėvėjusias dalis ir tokias, kurių keitimas nėra būtinas, be to, tokie patys nusidėvėjimo požymiai yra būdingi ir lyginamiesiems objektams. Pareiškėjui taip pat kilo abejonių tiek dėl draudiko, tiek dėl turto vertinimo bendrovės objektyvumo, nes, nepaisant iš pradžių nustatytų (prieš korekcijas) 13 900 Eur ir 15 700 Eur verčių, galutinės automobilio rinkos vertės buvo 7 100 Eur (nustatyta draudiko) ir 7 200 Eur (nustatyta turto vertinimo bendrovės vertintojo). Pareiškėjo vertinimu, tai leidžia manyti, kad automobilio rinkos vertė buvo dirbtinai sumažinta iki jo įsigijimo kainos (6 900 Eur). Pareiškėjas prašė, kad draudikas tinkamai įvertintų automobilio komplektaciją ir nemažintų rinkos vertės įtakos jai neturinčių defektų šalinimo kainą. Pareiškėjas paaiškino, kad automobilio rinkos vertę atitinka 20 963 Eur, ir prašė remtis ja perskaičiuojant draudimo išmoką.

Atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė su pareiškėjo keliamais reikalavimais nesutinkąs ir paaiškino, kad automobilio rinkos vertė nustatoma tokia tvarka: 1) automobilis apžiūrimas; 2) atliekamas rinkos tyrimas, lyginant tapačių automobilių kainas automobilių pardavimo interneto svetainėse; 3) kainos koreguojamos, vadovaujantis aktualiomis turto vertinimą reglamentuojančiomis teisės aktų nuostatomis, atsižvelgiant į automobilio komplektaciją, atliktus einamuosius remontus, faktinę būklę ir ridą tą dieną, kai automobilis buvo sugadintas. Pasak draudiko, pareiškėjo automobilio rida buvo gerokai didesnė nei lyginamųjų objektų (įskaitant nurodytų paties pareiškėjo), be to, automobilis turėjo senų defektų, kurių lyginamieji automobiliai neturi. Draudikas taip pat teigė, kad pareiškėjas pageidauja automobilio rinkos vertę apskaičiuoti pagal geresnės būklės, 1,5–6,5 karto mažesnės ridos ir 3–5 kartus daugiau kainuojančių, automobilių, nei už savo automobilį sumokėjo pareiškėjas, skelbimus. Automobilio rinkos vertės nustatymas, vertinant tik skelbimuose nurodytas panašių automobilių kainas, neatsižvelgiant į automobilio ridą, faktinius apgadinimus, techninę būklę ir kitus vertę mažinančius veiksnius, pasak draudiko, yra neteisingas ir neatitinka objektyvaus vertinimo principų. Be to, draudiko vertinimu, neįtikėtina, kad automobilio vertė, palyginus su jo įsigijimo kaina, per mėnesį padidėjo keletą kartų.

Draudikas taip pat nurodė negalintis sutikti su pareiškėjo teiginiais, kad automobilio vertė buvo nepagrįstai sumažinta dėl smulkių jo apgadinimų. Draudiko teigimu, užfiksuoti ir Ataskaitoje pateiktoje senų defektų remonto sąmatoje nurodyti apgadinimai (dideli įkirtimai kairės pusės durų vidinėje apdailoje, skilęs žibinto stiklas, išdaužtas posūkio signalas veidrodėlyje, įskilęs buferio apvalkalas ir kt.) yra reikšmingi ir nėra įprasto nusidėvėjimo požymiai. Draudiko teigimu, remiantis teisės aktais, transporto priemonės vertė, atsižvelgiant į nepašalintus arba netinkamai pašalintus apgadinimus ir defektus, turi būti koreguojama. Ataskaitą parengęs turto vertintojas defektų šalinimo kainą apskaičiavo remdamasis gamintojo numatytomis technologijomis ir įkainiais, todėl jų mažinimas, nesant objektyvaus pagrindo, nebūtų pagrįstas.

Ginčo nagrinėjimo metu pareiškėjas pateikė papildomus paaiškinimus dėl draudiko atsiliepime nurodytų motyvų. Pareiškėjas teigė, kad jo automobilis buvo nepriekaištingos būklės ir išskirtinai aukšto lygio komplektacijos, prižiūrimas autorizuotame servise, tačiau draudikas šį faktą visiškai ignoravo ir rėmėsi senais skelbimais. Pareiškėjas taip pat nurodė nesutinkąs su dėl ridos atliktų vertės korekcijų dydžiais ir teigė, kad rida nelemia tokio reikšmingo nusidėvėjimo, o Ataskaitoje pateiktos korekcijos buvo subjektyvios ir neadekvačios, nes tokio amžiaus (kaip

palyginamieji) automobiliai dažnai turi didelę ridą. Pasak pareiškėjo, jo pateikti skelbimai rodo, kad tokio pat modelio automobiliai kainuoja nuo 12 000 Eur iki 33 000 Eur, todėl 7 200 Eur vertė akivaizdžiai neatitinka realių rinkos kainų net pritaikius protingus korekcinis koeficientus. Pasisakydamas dėl ankstesnių automobilio apgadinių pareiškėjas pakartojo maną, kad defektų šalinimo kainos yra pervertintos, nes kai kurios dalys gali būti dažomos ar remontuojamos, o ne keičiamos visos, kai kurių detalių keisti nėra būtinybės. Be to, natūralaus nusidėvėjimas ir taip buvo įtrauktas taikant korekcijas dėl nusidėvėjimo.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Įvertinus ginčo šalių pateiktus dokumentus ir paaiškinimus, darytina išvada, kad šalių nesutarimai kilo dėl draudimo išmokos dydžio. Pareiškėjo vertinimu, ji yra per maža dėl netinkamai apskaičiuotos automobilio rinkos vertės prieš eismo įvykį, o draudikas, savo ruožtu, įsitikinęs, kad priėmė teisingą ir pagrįstą sprendimą.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, būtina įvertinti ginčo šalių pateiktus duomenis, kuriais grindžiamas žalos pareiškėjo automobiliui dydis, ir nustatyti, ar draudimo išmoka buvo apskaičiuota tinkamai, laikantis šalių sudarytos KASKO sutarties sąlygų.

Lietuvos Respublikos civilinio kodekso 6.987 straipsnyje nustatyta, kad draudimo sutartimi viena šalis (draudikas) įsipareigoja už sutartyje nustatytą draudimo įmoką (premiją) sumokėti kitai šaliai (draudėjui) arba trečiajam asmeniui, kurio naudai sudaryta sutartis, įstatyme ar draudimo sutartyje nustatytą draudimo išmoką, apskaičiuotą įstatyme ar draudimo sutartyje nustatyta tvarka, jeigu įvyksta draudžiamasis įvykis.

Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalyje įtvirtintas sutarčių laisvės principas leidžia sutarties šalims laisvai sudaryti sutartis ir savo nuožiūra nustatyti tarpusavio teises bei pareigas, jei tai neprieštarauja įstatymams. Sutarties laisvės principas reiškia civilinių teisinių santykių subjektų teisę laisvai spręsti, sudaryti konkrečią sutartį ar jos nesudaryti, pasirinkti, su kuo sudaryti sutartį, be to, savarankiškai spręsti dėl sutarties turinio (sutarties sąlygų ir jų pakeitimo) bei formos, išskyrus atvejus, kai tam tikras sutarties sąlygas (jų turinį) nustato imperatyviosios teisės normos arba tam tikrų sąlygų reikalauja viešoji tvarka, sąžiningumo, protingumo, teisingumo principai, gera moralė. Teisėtai sudaryta ir galiojanti sutartis jos šalims turi įstatymo galią (Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalis).

Šalių sudaryta Kasko sutartis yra savanoriška, todėl draudikas, vadovaudamasis Civilinio kodekso 6.156 straipsnio 1 dalimi, tokio pobūdžio sutartyse gali savo nuožiūra pasiūlyti sąlygas, susijusias su teikiamos draudimo apsaugos apimtimi. Lietuvos kasacinis teismas savo praktikoje yra ne kartą konstatavęs, kad draudimo sutartimi draudimo objektui suteikiama apsauga nėra absoliuti. Prisiimdamas draudimo riziką draudikas nustato draudimo sutartimi suteikiamos draudimo apsaugos ribas.⁶

Draudimo apsaugos apimtį lemia draudimo objektas, draudžiamųjų įvykių, nedraudžiamųjų įvykių sąrašas ir kitos draudimo sutarties sąlygos, nustatančios draudimo sutarties šalių įsipareigojimų turinį, kuris leidžia spręsti apie draudiko prisiimtą draudimo riziką laipsnį.⁷ Draudimo rūšies taisyklėse taip pat aptariamos draudiko, draudėjo, apdraustojo, naudos gavėjo ir nukentėjusio trečiojo asmens teisės ir pareigos, žalos nustatymo tvarka, draudimo išmokų apskaičiavimo ir išmokėjimo tvarka ir terminai, kitos sutarties vykdymui svarbios nuostatos.

KASKO sutartis buvo sudaryta Taisyklių, kurios yra standartinės KASKO sutarties sąlygos (taikomos visiems draudiko klientams, sudarantiems atitinkamos rūšies sutartį), pagrindu. Pagal

⁶ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2012 m. kovo 13 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-91/2012; 2009 m. birželio 15 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-32/2009; 2013 m. balandžio 19 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-215/2013.

⁷ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2007 m. lapkričio 29 d. nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-536/2007.

Taisyklių 116 punktą, draudimo išmoka yra draudžiamąjo įvykio nuostolių, nustatytų Taisyklėse ar pagal individualias draudimo liudijime nurodytas sąlygas, suma, įvertinus dvigubą draudimą, draudimą padidinta suma, nevisišką draudimą, kitus draudimo išmokos apskaičiavimo bei mažinimo pagrindus ir atėmus išskaitą.

Taisyklių V skyriuje yra įtvirtinta automobiliui padarytų nuostolių dydžio nustatymo tvarka, priklausomai nuo to, ar automobilis yra sunaikintas, ar sugadintas, ar pavogtas. Pagal Taisyklių 90 punktą, automobilis laikomas sunaikintu, jeigu jo remontas negalimas dėl techninių priežasčių arba ekonominiu požiūriu netikslingas. Automobilio remontas ekonomiškai netikslingas, jeigu įvykio sukeltiems sugadinimams pašalinti būtino remonto išlaidos yra lygios automobilio draudimo sumos ir liekanų vertės skirtumui arba jį viršija. Pagal Taisyklių 91 punktą, liekanų vertė gali būti nustatoma dviem būdais: remiantis didžiausia pinigų suma, už kurią aukcione pasiūlyta įsigyti automobilį (91.1 papunktis) arba specialistų išvada pagal Lietuvoje galiojančius turto vertinimą reglamentuojančius teisės aktus (91.2 papunktis). Remiantis Taisyklių 89 punktu, nuostolis dėl automobilio sunaikinimo yra lygus automobilio draudimo sumos ir liekanų vertės skirtumui. Taigi, jeigu nustatoma, kad automobilio būtiniosios remonto išlaidos yra lygios automobilio draudimo sumos ir liekanų vertės skirtumui arba jį viršija, tokiu atveju nuostoliai prilygsta draudimo sumos ir liekanų vertės skirtumui.

Sprendžiant, ar draudikas pagrįstai rėmėsi pirmiau nurodytomis nuostolio apskaičiavimo sąlygomis, pažymėtina, kad būtinų remonto išlaidų apibrėžimas yra įtvirtintas Taisyklių V skyriaus dalyje, jame detalizuotas nuostolių dydžio nustatymas, kai automobilio remontas ekonomiškai tikslingas. Remiantis Taisyklių 94 punktu, būtinas remonto išlaidas sudaro remonto darbų vertė, dažymo darbų vertė, keičiamų naujų originalių dalių vertė (išskaičiuojant jų nuvertėjimą) arba naujų neoriginalių ar naudotų dalių vertė (neišskaičiuojant jų nuvertėjimo), dažymo medžiagų vertė, papildomų darbų vertė. Pagal Taisyklių 95 punktą, būtinas remonto išlaidas draudikas apskaičiuoja vienu iš šių variantų: kai remontas atliekamas draudiko partnerių autoservise – pagal remonto darbų sąmatą (95.1 papunktis), o kai automobilis remontuojamas draudėjo pasirinktame autoservise (kai draudimo liudijime yra nurodyta, kad remontas organizuojamas kliento pasirinkimu), – pagal pasirinkto autoserviso pateiktus ir su draudiku suderintus dokumentus, neviršijant apdrausto automobilio gamintojo atstovo Lietuvoje sudarytos tokių remonto darbų sąmatos. Jei remonto išlaidų dokumentai nepateikiami, nuostoliai apskaičiuojami pagal draudiko partnerių autoservisų naudojamus darbų, detalių (naudotų, neoriginalių, o jei šių neįmanoma gauti – naujų, išskaičiavus jų nuvertėjimą) ir medžiagų įkainius (95.2 papunktis).

Iš byloje pateiktų duomenų matyti, kad po įvykio draudikas parengė pareiškėjo automobilio remonto sąmatą ir nustatė, kad jo remonto kaina, atsižvelgiant į jos sumažinimą dėl dalių būklės pagerinimo, yra 9 284,34 Eur be PVM arba 11 234,05 Eur su PVM. Dėl draudiko sudarytos sąmatos pagrįstumo ginčų nekilo. Šioje sąmatoje nurodyto remonto masto ir (ar) įkainių pareiškėjas neginčijo, todėl ši kaina pagrįstai laikytina būtinomis dėl įvykio atsiradusių automobilio defektų remonto išlaidomis. Į šią sumą taip pat atsižvelgtina sprendžiant, ar automobilio remontas yra ekonomiškai tikslingas. Remontas galėtų būti laikomas ekonomiškai tikslingu tik tuo atveju, jei ši suma būtų mažesnė už automobilio draudimo sumos ir liekanų vertės skirtumą.

Vertinant draudimo išmokos apskaičiavimo pagal sunaikinto automobilio sąlygą pagrįstumą atkreiptinas dėmesys ir į tai, kad automobilio likutinė vertė buvo nustatyta Taisyklių 91.1 papunktyje numatytu būdu ir siekė 2 813 Eur. Tą patvirtina byloje pateikti UAB „Eksporto vystymo grupė“ internetinio aukciono www.evgauto.lt duomenys. Šios liekanų vertės pareiškėjas taip pat neginčijo. Taigi, automobilio likutine verte laikytini 2 813 Eur.

Nagrinėjamu atveju svarbu pabrėžti, kad jeigu automobilio rinkos verte būtų laikoma pareiškėjo kreipimesi nurodyta 20 963 Eur suma, tai tokiu atveju, atsižvelgiant į nustatytą būtinųjų remonto išlaidų dydį ir liekanų vertę, automobilio remontas nebūtų laikomas netikslingu. Tokiu atveju remonto išlaidos nebūtų didesnės nei draudimo sumos (vertė įvykio dieną) ir automobilio likutinės vertės skirtumas. Tai reiškia, kad pareiškėjo reikalavimą automobilio rinkos verte laikyti 20 963 Eur pripažinus pagrįstu, draudimo išmoka turėtų būti apskaičiuojama ne atsižvelgiant į draudimo sumos ir liekanų vertės skirtumą (pagal Taisyklių 89 punktą), o į būtinąsias remonto išlaidas (pagal Taisyklių 92 punktą) ir, prieš pritaikant besąlyginę išskaitą ar kitus išskaitymus, neturėtų būti didesnė nei 11 234,05 Eur. Todėl, sprendžiant dėl pareiškėjo reikalavimo pagrįstumo, tinkamas automobilio rinkos vertės įvykio dieną nustatymas lemia ne tik draudimo išmokos dydį, bet ir nuostolio apskaičiavimo metodą (priklausimai nuo to, ar

automobilio remontas turi būti pripažintas ekonomiškai netikslingu, ar ne).

Sudarydamos Kasko sutartį, šalys susitarė dėl draudimo rinkos vertės sąlygos. Pareiškėjui išduotame draudimo liudijime nurodyta, kad draudimo suma lygi automobilio rinkos vertei įvykio dieną. Remiantis Taisyklių 11.1 papunkčiu, automobilio rinkos vertė – vidutinė pinigų suma, už kurią gali būti parduotas analogiškas automobilis, tinkamai jį pateikus rinkai Lietuvoje ir sudarius tiesioginį sandorį tarp norinčių parduoti ir pirkti asmenų, kai abi sandorio šalys veikia dalykiškai, be prievartos ir neveikiant kitiems sandoriams bei interesams. Taisyklėse, kartu su 91 punktu, yra pateikiamas paaiškinimas: *„Naudoto automobilio draudimo suma yra lygi jo rinkos vertei draudžiamąjį įvykio dieną. Rinkos vertę nustatysime taip: automobilį apžiūrėsime (jei bus įmanoma), atliksime rinkos tyrimą, lygindami tapačių automobilių kainas automobilių pardavimo interneto svetainėse, jas koreguosime vadovaudamiesi aktualiomis turto vertinimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatomis, atsižvelgdami į Jūsų automobilio komplektaciją, atliktus einamuosius remontus, faktinę būklę ir ridą tą dieną, kai automobilis buvo sunaikintas.“*

Iš bylos duomenų matyti, kad draudikas du kartus nustatė pareiškėjo automobilio rinkos vertę. 2025 m. vasario 12 d., įvertinus draudiko eksperto atliktus skaičiavimus, nustatyta 7 100 Eur rinkos vertė. Atlikdamas skaičiavimus draudiko ekspertas įvertino tai, kad pareiškėjo automobilio rida yra didelė, taip pat tai, kad analogiškų ypatybių automobilių vertinant pardavimo skelbimus nebuvo, taip pat atsižvelgė į pareiškėjo pateiktais automobilio remonto dokumentais pagrįstą automobilio būklės pagerinimą (atlikto su įvykiu nesusijusio remonto kainą). Pareiškėjui nesutikus su tokia rinkos verte, buvo atlikti pakartotiniai skaičiavimai. Juos atliekant remtasi skelbimų portale www.autoplius.lt parduodamų artimiausios specifikacijos variklius turinčių to paties modelio ir markės automobilių duomenimis, nustačius jų vidutinę kainą (13 800 Eur) ir vidutinę ridą (293 533 km), atlikus kainos korekcijas dėl žymiai didesnės pareiškėjo automobilio ridos (550 676 km) ir įvertinus senų defektų remonto kainą. Nustačius žemesnę rinkos vertę (7 000 Eur) nei pirmojo vertinimo metu, buvo nuspręsta draudimo išmoką apskaičiuoti remiantis pradiniais skaičiavimais. Abiem atvejais buvo nustatytos draudimo sumos, iš kurių atėmus šalių neginčytą automobilio likučių kainą (likutinę vertę) gauta suma buvo mažesnė už automobilio būtino remonto išlaidas. Atitinkamai automobilio remontas laikytas ekonomiškai netikslingu ir draudimo išmoka apskaičiuota atsižvelgiant į automobilio rinkos vertės įvykio dieną ir jo likučių vertės skirtumą, automobilį laikant sunaikintu, kaip tai apibrėžiama Taisyklėse.

Pareiškėjui ir toliau nesutikus su draudiko skaičiavimais ir teigiant, kad automobilio rinkos vertė yra mažiausiai kelis kartus didesnė, draudikas kreipėsi į turto vertintoją, ši parengė Ataskaitą. Joje nurodyta, kad vertinimas buvo atliktas siekiant nustatyti transporto priemonės rinkos vertę. Ataskaitos dalyje „Transporto priemonės vertinimo pažyma“ pateikiama išvada, kad transporto priemonės rinkos vertės, skaičiuojant lyginamuoju metodu, yra 7 200 Eur. Draudikas, vadovaudamasis Ataskaitoje nurodyta 100 Eur didesne, nei nustatyta draudiko eksperto pirmojo vertinimo metu, rinkos verte, nusprendė išmokėti pareiškėjui papildomą 100 Eur draudimo išmoką. Kaip matyti, Ataskaitoje nurodytos ir draudiko eksperto apskaičiuotos rinkos vertės skiriasi nežymiai, tačiau, atsižvelgiant į tai, jog draudiko galutinis sprendimas grindžiamas Ataskaita, dėl draudiko atliktų vertinimų plačiau nepasisakoma.

Iš Lietuvos bankui pateiktos Ataskaitos matyti, kad skaičiavimus ją parengęs vertintojas atliko prieš tai apžiūrėjęs automobilį ir įvertinęs jo apgadinimus. Apgadinimai taip pat buvo užfiksuoti nuotraukose. Ataskaitoje taip pat pateikiami duomenys apie su eismo įvykiu nesusijusius automobilio apgadinimus, buvusius prieš sudarant Kasko sutartį. Turto vertinimo bendrovės vertintojas, atsižvelgdamas į su įvykiu nesusijusių apgadinimų įtaką automobilio rinkos vertei, parengė jų remonto sąmatą: pritaikius išskaitymus už naudotų dalių keitimą naujomis, remonto kaina be PVM būtų 2 788,97 Eur, o su PVM – 3 372,65 Eur.

Iš Ataskaitos taip pat matyti, kad automobilio rinkos vertė buvo nustatoma palyginamuoju metodu, atsižvelgiant į trijų objektų – dviejų www.autoplius.lt skelbimų portale parduodamų analogiško modelio ir markės automobilių (15 800 Eur, 17 900 Eur kainomis) ir vieno per www.mobile.de skelbimų portalą parduodamo automobilio (16 488 Eur kaina) skelbime pateiktus duomenis apie siūlomas pardavimo kainas, automobilių ridas ir kitas savybes. Lyginamųjų objektų – automobilių – pardavimo kainų vidurkis prieš korekcijas sudarė 16 729,33 Eur. Visi parinkti palyginamieji objektai yra tų pačių metų gamybos, su įrengtomis mechaninėmis pavarų dėžėmis, tokio paties darbinio tūrio varikliais, sutampa naudojamo kuro tipas (dyzelinas), pirmosios registracijos metai. Iš pateiktų duomenų taip pat matyti, kad palyginamųjų objektų vidutinė rida yra 199 607 km, t. y. 351 069 km mažesnė nei pareiškėjo automobilio. Iš su Ataskaita pateikto Lietuvos vertintojų rūmų Duomenų teikimo išrašo dėl detalių nuvertinimo

matyti, kad dėl automobilio amžiaus ir ridos skirtumų dalims taikytinas koregavimo koeficientas yra -32,08 proc. Ataskaitos dalyse „Išvada apie transporto priemonės bazinę rinkos vertę“ ir „Išvada apie transporto priemonės rinkos vertę“ pateikti skaičiavimai su nurodytais koregavimo koeficientais ir jų taikymo priežastimis, pritaikius specialią matematinę formulę (pakoregavus bazinę rinkos vertę dėl automobilio amžiaus ir ridos, taip pat pritaikius išskaitą dėl nepataisytų senų defektų bei kitas korekcijas⁸), apskaičiuota galutinė 7 200 Eur rinkos vertė.

Iš pateiktų skaičiavimų matyti, kad nustatant rinkos vertę buvo remiamasi trijų lyginamųjų objektų duomenimis⁹, vadovaujamas Koeficientų apgadintoms kelių transporto priemonėms taikymo tvarkos aprašu¹⁰ (toliau – Aprašas) ir jo 47 punktu, pagal kurį, apskaičiuojant transporto priemonės vertę prieš sugadinimą, atsižvelgiama į transporto priemonės faktinės ir vidutinės statistinės ridos skirtumą, bazinę vertę, naudojimo paskirtį, papildomą įrangą, padangų vertę, techninę būklę gerinančius remontus, nepašalintus arba netinkamai pašalintus apgadinius ir defektus bei kitus Apraše nurodytus ypatumus. Ataskaitoje pateikti skaičiavimai iš esmės atitinka Taisyklėse nustatytą ir Kasko sutarties šalims taikytiną tvarką, juose atsižvelgta į automobilių kainas automobilių pardavimo interneto svetainėse ir jos pakoreguotos vadovaujantis aktualiomis turto vertinimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatomis.

Pareiškėjas kreipimesi į Lietuvos banką taip pat teigė manęs, jog Ataskaitos skaičiavimai galėjo būti dirbtinai pritempti prie draudiko skaičiavimų dėl artimos galutinės rinkos vertės, tačiau tokia pareiškėjo pozicija nėra pagrįsta objektyviais duomenimis: nėra nurodytų konkrečių Ataskaitos trūkumų, nepateikta Ataskaitos rengėjo objektyvumu leidžiančių abejoti duomenų, nenurodyta priežasčių, kodėl Ataskaitoje parinkti lyginamieji objektai ar pritaikyti koregavimo koeficientai neatitinka turto vertinimą reglamentuojančių teisės aktų nuostatų ar šalių sudarytos Kasko sutarties sąlygų.

Vertinant pareiškėjo kreipimosi motyvus dėl, jo manymu, per didelės iki eismo įvykio buvusių automobilio apgadinių remonto kainos, pažymėtina, kad Ataskaitoje pateikta remonto sąmata ir joje nurodytos remonto kainos nebuvo paneigtos kitais objektyviais duomenimis apie galimą kitokią, nei numatyta sąmatoje, automobilio remonto technologiją ar kitas remontui reikalingų dalių kainas. Byloje taip pat nebuvo pateiktų duomenų apie tai, kad turto vertintojo parinkti objektai turėtų panašių ar kitų su natūraliu nusidėvėjimu nesusijusių apgadinių ir dėl to nustatant pareiškėjo automobilio rinkos vertę pataisos dėl nusidėvėjimo turėtų būti mažesnės arba iš viso netaikomos. Pataisa, kuria įvertinami nepašalinti arba netinkamai pašalinti automobilio apgadiniai ir defektai, yra viena sudedamųjų transporto priemonės vertės prieš apgadimą apskaičiavimo formulės dalių (Aprašo 47 dalis). Nesutaisyti apgadinių įvertinimą numato teisės aktai ir tokie apgadiniai vertinami kaip ir nusidėvėjimas dėl ridos ar amžiaus. Aplinkybė, kad transporto priemonės, turinčios mechaninių pažeidimų, rinkos vertė yra mažesnė nei analogiškos, tačiau tokios pačios paskirties ir techninių parametrų transporto priemonės be apgadinių, taip pat atitinka objektyvius rinkos dėsningumus ir yra grindžiama ekonomine logika.

Akcentuotina ir tai, kad apskaičiuojant remonto kainą buvo pritaikyta išskaita už dalių būklės pagerinimą, t. y. remonto kaina apskaičiuota ne tiesiogiai remiantis naudotų dalių kainomis, o joms pritaikius nusidėvėjimą, t. y. jas reikšmingai sumažinus ir atitinkamai atsižvelgiant į dalį kainos, proporcingai pagal transporto priemonės nusidėvėjimo lygį. Kadangi nebuvo pateiktų duomenų apie mažesnes, nei nustatyta Ataskaitoje, remonto technologijas atitinkančio remonto kainas, pagrindo nesivadovauti turto vertintojo parengta sąmata nėra. Taigi, pareiškėjo kreipimosi motyvai, kuriais ginčijamas Ataskaitos turinys, laikytini nepagrįstais.

Pažymėtina, kad pareiškėjas, nesutikdamas su draudiko skaičiavimais, jam teikė skelbimų, pareiškėjo vertinimu, patvirtinančių didesnę automobilio rinkos vertę, duomenis. Iš pateiktų duomenų matyti, kad sąraše buvo vienas skelbimas, paskelbtas Lietuvos skelbimų

⁸ Svarbu pažymėti, kad Ataskaitoje rinkos vertė nebuvo koreguojama (mažinama) dėl automobilio paskirties, nors, turimais duomenimis, automobilis anksčiau buvo naudojamas kaip taksi.

⁹ Remiantis Turto ir vertinimo metodikos, patvirtintos Lietuvos Respublikos finansų ministro 2012 m. balandžio 27 d. įsakymu Nr. 1K-159 „Dėl Turto ir verslo vertinimo metodikos patvirtinimo“, 58.1 papunkčiu, taikant lyginamąjį metodą surenkama informacija apie ne mažiau kaip 3 objektų kainas.

¹⁰ Patvirtintu Audito, apskaitos, turto vertinimo ir nemokumo valdymo tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos direktoriaus 2020 m. rugsėjo 22 d. įsakymu Nr. V1-118 „Dėl Koeficientų apgadintoms kelių transporto priemonėms taikymo tvarkos aprašo patvirtinimo“.

portale (www.autoplius.lt), o kiti skelbimai pateikti iš Vokietijos, Ispanijos, Norvegijos, Estijos, Latvijos skelbimų portalų. Dalies jų atkurti ginčo nagrinėjimo metu pagal pateiktus duomenis nėra galimybės, tačiau iš Lietuvos skelbimų portalo duomenų matyti, kad skelbimas tapo nebeaktyvus su galutine 9 200 Eur pardavimo kaina, t. y. žymiai mažesne nei draudiko ir turto vertinimo bendrovės vertintojo nustatyta bazinė rinkos vertė (kuriai vėliau taikomos įvairios korekcijos)¹¹. Įvertinus kitus prieinamus skelbimus matyti, kad dalies automobilių kainos yra didesnės nei draudiko ir turto vertintojo nustatyta bazinė kaina (13 900 Eur ir 15 700 Eur), tačiau svarbu akcentuoti, jog iš esmės visuose prieinamuose skelbimuose nurodyta parduodamų automobilių rida yra 2–3 kartus mažesnė nei pareiškėjo automobilio. Keliant reikalavimą nustatyti didesnę nei 20 000 Eur rinkos vertę nėra atsižvelgta nei į kainų skirtumus dėl ridos, nei į pareiškėjo automobilio vertės sumažėjimą dėl senų apgadinių.

Remtis skaičiavimais, kuriuose dominuoja kitose valstybėse parduodamų automobilių kainos, Lietuvos banko vertinimu, neobjektyvu ir dėl to, kad skirtingose valstybėse vyraujančios ekonomikos sąlygos gali lemti skirtingą automobilio vertę. Kita vertus, net ir iš pateiktų kitų valstybių skelbimų portalų duomenų matyti, kad galima įsigyti panašių savybių automobilių ir už panašią bazinę kainą. To neneigia ir pats pareiškėjas, teigęs, kad panašūs automobiliai kainuoja nuo 12 000 Eur (tai yra mažiau tiek už draudiko, tiek už vertintojo nustatytą bazinę kainą prieš atliekant korekcijas). Taigi, pateiktų skelbimų duomenys taip pat nepaneigia Ataskaitoje pateiktų skaičiavimų.

Papildomai pažymėtina ir tai, kad pareiškėjas automobilį įsigijo 2024 m. gruodžio 23 d., o draudžiamasis įvykis nutiko 2025 m. sausio 25 d., t. y. praėjus tik mėnesiui nuo automobilio įsigijimo. Taigi, Ataskaitoje nustatyta automobilio rinkos vertė įvykio dieną yra 300 Eur didesnė nei automobilio įsigijimo išlaidos, patirtos prieš mėnesį iki įvykio, ir 100 Eur didesnė už automobilio įsigijimo kainos ir faktinių investicijų į automobilį (200 Eur) sumą. Byloje neturima duomenų, kad konkrečios komplektacijos ir modelio automobilių antrinei rinkai būdingi reikšmingi svyravimai ar kad jo vertė būtų nulemta nestandartinių rinkos veiksnių, sudarančių prielaidas ženkliam kainų pokyčiui. Šie duomenys taip pat leidžia manyti, kad Ataskaitoje pateikti skaičiavimai objektyviai atitinka faktinę automobilio vertę naudotų automobilių rinkoje.

Atsižvelgiant į bylos duomenų visumą, darytina išvada, kad draudiko pateiktų duomenų pakanka objektyviai automobilio rinkos vertei iki eismo įvykio (kaip ji apibrėžta Taisyklėse) nustatyti. Byloje nėra gauta objektyvių ir nustatytą metodiką atitinkančių duomenų, kurie leistų nepagrįstais laikyti draudiko skaičiavimus. Atitinkamai nėra pagrindo teigti, kad 7 200 Eur automobilio rinkos vertė neatitinka objektyvių rinkos realiųjų ir Taisyklių 11.1 papunktyje akcentuojamo pinigų sumos, už kurią gali būti parduotas turtas, kriterijaus.

Nepaneigus draudiko nustatytos būtino remonto kainos ir liekanų vertės, taip pat Ataskaitoje nustatytos automobilio rinkos vertės ir senų defektų remonto kainos, matyti, kad būtinos remonto išlaidos smarkiai viršija draudimo sumos (7 200 Eur) ir liekanų vertės (2 813 Eur) skirtumą (4 387 Eur). Todėl, vadovaujantis Taisyklių 90 punktu, darytina išvada, kad automobilio remontas pagrįstai pripažintas netikslingu, o automobilis – sunaikintu, kaip tai apibrėžta Taisyklėse. Taigi, draudimo išmoką draudikas pagrįstai apskaičiavo pagal Ataskaitoje nurodytos automobilio vertės (draudimo sumos) ir likučių vertės skirtumą.

Iš bylos duomenų matyti, kad draudikas, apskaičiuodamas galutinę draudimo išmoką, taip pat pritaikė draudimo liudijime nurodyto dydžio besąlyginę išskaitą ir išskaičiavo nesumokėtos draudimo įmokos dalį. Atsižvelgiant į tai, kad ginčo dėl šių išskaitymų taikymo nekilo, sprendime dėl šių išskaitų taikymo pagrindų ir dydžio plačiau nepasisakoma.

Atsižvelgiant į visas nustatytas aplinkybes, konstatuotina, kad draudimo išmoka buvo apskaičiuota remiantis šalių sudarytos Kasko sutarties sąlygomis, todėl pareiškėjo reikalavimas perskačiuoti draudimo išmoką laikytinas nepagrįstu ir atmestinu.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos

¹¹ Pažymėtina, kad skelbimų portale buvo nurodyta, jog automobilis yra 2013 m. registracijos, taigi, pradėtas eksploatuoti seniau nei pareiškėjo automobilis, tačiau dėl skelbimo neaktyvumo neįmanoma patikrinti kitų automobilio savybių.

dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis